

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/3/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8511204832
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8511204832.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudcom JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi U. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XX, X. S., t.č. bytom D. XX (u p. X.), X. S. za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so Stropkove, Nám. SNP 7 v konaní o zaplatenie 833,43 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n ň ý** uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, AK Stropkov trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia vo výške 252,94 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 3.10.2011 v spojení s podaním zo dňa 20.12.2011, ktorým navrhovateľ spresnil svoj návrh, domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 833,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 757,35 eur od 28.2.2006 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 25.2.2004 odporca uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa - Všeobecnou úverovou bankou, a.s., ako pôvodným veriteľom zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka XXXXXXXXXXXX v znení jej dodatkov, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., pre depozitné produkty v znení ich dodatkov (ďalej iba „VOP“). Na základe predmetnej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi produkty a služby súvisiace s vedením účtu v banke, v zmysle VOP zriadil odporcovi na účte prečerpanie (tzv. kontokorentný úver), pričom podmienky čerpania úveru, účel úveru, spôsob, výška a termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti sú upravené vo VOP. S odporcom nebolo dojednané predĺženie konečnej splatnosti úveru. Odporca využil povolené prečerpanie na účte, prípadne dostal sa do nepovoleného prečerpania na účte, pričom splátky úveru nehradil riadne a včas. Navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 833,43 eur, ktorá pozostávala z istiny 757,35 eur a riadneho úroku 76,08 eur v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu, ktorým právny predchodca navrhovateľa deklaroval, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavoval záväzok dlžníka ku dňu postúpenia pohľadávok, resp. k rozhodujúcemu dátumu v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok. Odporca nesplnil svoj peňažný dlh ani čiastočne, preto si navrhovateľ uplatnil zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 9.12.2006, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Za rozhodujúci dátum pre určenie základnej úrokovej sadzby Národnej banky

Slovenska, resp. Európskej centrálnej banky navrhovateľ považuje deň 28.2.2006, t.j. deň nasledujúci po dni „dátumu výpovede“ tak, ako je uvedený vo výpise z účtovných kníh peňažného ústavu.

Predmetnému návrhu súd v celom rozsahu vyhovel platobným rozkazom 5C/3/2012-35 zo dňa 15.2.2012, proti ktorému podal vedľajší účastník na strane odporcu včas odôvodnený odpor. Vedľajší účastník na strane odporcu namietal neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je základom uplatňovaného nároku. Záverom uviedol, že konkrétne sa k veci vyjadriť po doručení návrhu na začatie konania s prílohami.

Podaním zo dňa 7.5.2012 vedľajší účastník na strane odporcu konkretizoval svoj odpor. Vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky uplatňovanej návrhom na začatie konania z dôvodu, že návrh na začatie konania bol súdu doručený až dňa 3.10.2011, teda po uplynutí premlčacej doby. Zároveň požadoval, aby súd vyzval odporcu na podanie vyjadrenia, či súhlasí so vznesenou námietkou premlčania a či aj sám nevznáša námietku premlčania. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania vedľajší účastník na strane odporcu ďalej nepoukazoval na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve.

Podaním zo dňa 27.11.2012 navrhovateľ vyjadril svoje stanovisko k odporu vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Navrhovateľ sa domnieval, že odpor je potrebné odmietnuť ako podaný neoprávnenou osobou. K námietke premlčania uviedol, že vedľajší účastník tiež nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon hmotného práva. Subjektom, ktorý je oprávnený uplatniť námietku premlčania, je dlžník, resp. jeho právny nástupca a prípadne ich zástupca. Vzhľadom na uvedené je podľa názoru navrhovateľa potrebné na vedľajším účastníkom vznesenú námietku premlčania pozeráť ako na neúčinne uplatnenú. Napokon navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že odporca je v prebiehajúcom konaní nečinný a nijakým spôsobom nespochybnil nárok navrhovateľa. Zdôraznil, že na vydanom platobnom rozkaze už bola vyznačená doložka právoplatnosti a na základe právoplatného platobného rozkazu bolo začaté exekučné konanie.

Súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu uznesením č.k. 5C/3/2012-102 zo dňa 16.5.2013, ktoré Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 5Co/116/2013-115 zo dňa 30.7.2013 na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach a vo veci nariadil pojednávanie.

Odporca sa k návrhu na začatie konania a predmetu konania v priebehu celého konania nevyjadril.

Navrhovateľa podaním zo dňa 30.10.2013 navrhol, aby súd konanie prerušil z dôvodu podania podnetu generálnemu prokurátorovi na podanie mimoriadneho dovolania voči rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.7.2013.

Podaním doručeným elektronickými prostriedkami dňa 24.4.2014 navrhovateľ opätovne žiadal o prerušenie konania a odročenie pojednávania a vytýčenie nového pojednávania po rozhodnutí Generálnej prokuratúry SR, pričom k podaniu pripojil kópiu prvej strany podnetu na podanie mimoriadneho dovolania, z ktorej však nevyplýva, v akej veci bol podnet na podanie mimoriadneho dovolania podaný (zrejmy sú iba účastníci konania). Predmetné podanie doplnil písomným podaním podaným na pošte dňa 28.4.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.4.2014.

Pojednávania dňa 30.4.2014 sa navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa, odporca, vedľajší účastník na strane odporcu, ani právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu nezúčastnili. Právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil svoju neprítomnosť vyššie uvedeným emailovým podaním zo dňa 24.4.2014 a žiadal o odročenie pojednávania a Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 8.4.2014 z dôvodu hospodárnosti konania, navrhol, aby súd prejednal vec c jeho neprítomnosti, pričom trval na vznesenom premlčaní a žiadal návrh zamietnuť. Odporca svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Súd preto prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania a právnych zástupcov navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd sa oboznámil s návrhom na začatie konania, podaním navrhovateľa zo dňa 2.11.2011, podaním navrhovateľa zo dňa 20.12.2011, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 21.2.2012, odporom vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 18.4.2012, podaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 7.5.2012, podaniami navrhovateľa zo dňa 2.10.2012, zo dňa 27.11.2012 doručeným elektronickými prostriedkami dňa 28.11.2012, doplneným písomným podaním doručeným súdu dňa 30.11.2012, zo dňa 19.9.2013 a zo dňa 11.11.2013, podaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 8.4.2014, podaním navrhovateľa zo dňa 24.4.2014 doručeným elektronickými prostriedkami dňa 24.4.2014 a doplneným písomným podaním doručeným súdu dňa 30.4.2014, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - zmluvou o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta VUBasic Plus zo dňa 25.2.2004, VOP VÚB, a.s., pre depozitné produkty, výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu Všeobecná úverová banka, a.s. zo dňa 2.12.2009, zmluvou o postúpení pohľadávok II. zo dňa 8.12.2006, výňatkom prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier zo dňa 6.7.2011, oboznámil sa s obsahom ostatného spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 25.2.2004 uzatvoril právny predchodca navrhovateľa (Všeobecná úverová banka, a.s.) s odporcom zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta VUBasic Plus, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa otvoril a viedol pre odporcu bežný účet a poskytoval mu produkty a služby konta v zmysle VOP. Jednou z poskytovaných služieb bolo aj povolené prečerpanie zostatku účtu v prípade splnenia podmienok stanovených VÚB, a.s. Z prílohy k zmluve o postúpení vyplýva, že odporca sa dostal do nepovoleného prečerpania. Z pokusu o zmier zo dňa 6.7.2011 vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa vyhlásil dňa 3.5.2006 mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru. Tejto skutočnosti nasvedčuje aj príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, z ktorej vyplýva, že pohľadávka, ktorá k rozhodujúcemu dňu v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok bola vo výške 833,43 eur (z toho istina 757,35 eur a kapitalizované úroky 76,08 eur), bola úročená od 4.5.2006, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Vzhľadom na uvedené vyplýva, že žalovanú sumu mohol právny predchodca navrhovateľa uplatniť najskôr dňom 4.5.2006, kedy sa odporca dostal do omeškania. V prípade, že právny predchodca navrhovateľa umožnil odporcovi vyrovnat' dlh v určitej lehote, mohlo dôjsť k omeškaniu odporcu aj v neskoršej krátkej dobe, najneskôr však v čase postúpenia pohľadávky, t.j. ku dňu 8.12.2006, bola žalovaná suma splatná, a teda mohla byť uplatnená v konaní pred súdom. Vedľajší účastník, ktorý do tohto konania vstúpil na strane odporcu, vzniesol voči žalovanému nároku námietku premlčania.

Právne posúdenie veci:

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom

alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ods. 3 cit. zák. ustanovenia dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 52 od. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Keďže vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania celého žalovaného nároku, súd sa predovšetkým zaoberal skúmaním dôvodnosti vznesenej námietky.

Predmetný záväzkový vzťah vyplývajúci zo zmluvy o bežnom účte sa riadi ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), ktorými sú upravené právne vzťahy z úverovej zmluvy (ako absolútny obchod podľa § 261 ods. 3 písm. d/ ObZ), ale len tými ustanoveniami, ktoré neodporujú úprave o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku, teda sa riadia aj ustanoveniami upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), ako aj zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade je možné uzavrieť, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. OZ, zároveň zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko sú splnené podmienky takéhoto úveru v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z., pričom spotrebiteľský úver bol poskytnutý formou úveru podľa § 497 a nasl. ObZ. Z uvedeného vyplýva, že všetky právne vzťahy z uzavretej úverovej zmluvy medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom a následne medzi navrhovateľom a odporcom sa riadia ustanoveniami ObZ a pre prípad riešenia tej otázky, ktorá vyplýva zo spotrebiteľského charakteru tejto zmluvy, je nevyhnutné aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa OZ a v nich obsiahnuté obmedzenia, či korektívy. Súd preto aj v otázke premlčania musel zvažovať, či sa v danom právnom vzťahu aplikuje obchodnoprávna alebo občianskoprávna premlčacia doba a ostatné pravidlá o premlčaní (tj. § 387 a nasl. ObZ alebo § 100 a nasl. OZ) pričom bolo zrejmé, že rozdielnosť právnej úpravy pre obchodnoprávny a občianskoprávny vzťah prináša rôzne následky v tom ktorom konkrétnom prípade, keďže upravuje rôznu dĺžku premlčacej doby a rôzne následky prípadného uznania záväzku.

Podľa názoru súdu je potrebné na daný právny vzťah aplikovať občianskoprávnú úpravu, a to v súlade s § 52 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého ustanovenie o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Vzhľadom na uvedené súd aplikoval na daný prípad ust. § 100 ods. 1 a § 101 OZ, v zmysle ktorých je premlčacia doba trojročná. K premlčaniu nároku navrhovateľa teda došlo ku dňu 4.5.2009, kedy uplynuli tri roky odo dňa, kedy navrhovateľ mohol prvýkrát uplatniť svoj nárok z predmetnej zmluvy na súde, resp. najneskôr dňa 8.12.2009. Súd navyše poznamenáva, že žalovaný nárok sa považuje za premlčaný aj v prípade, že by sa použila všeobecná štvorročná premlčacia doba podľa Obchodného zákonníka (§ 397 OBZ), keďže nárok navrhovateľa by bol premlčaný ku dňu 4.5.2010. Navrhovateľ svoj nárok uplatnil na súde až dňa 3.10.2011, a teda na súde uplatňoval už premlčaný nárok.

K tomu súd ešte pre úplnosť udáva, že vedľajší účastník na strane odporcu je oprávnenou osobou na vznesenie námietky premlčania, keďže vznesenie námietky premlčania nemožno považovať za dispozičný úkon, na ktorý vedľajší účastník nie je oprávnený. Vznesenie námietky síce svojou podstatou je úkon s hmotnoprávnou relevanciou, no vedľajší účastník je v zásade oprávnený v konaní na všetky úkony, s výnimkou dispozičné s konaním a jeho predmetom, na ktoré je oprávnený iba samotný účastník konania, ktorého vedľajší účastník v konaní podporuje, a vedľajší účastník tieto úkony robí v prospech účastníka, ktorého v konaní podporuje a teda je oprávnený vzniesť aj námietku premlčania. V konaní nedošlo k rozporu v názoroch odporcu a vedľajšieho účastníka, odporca nemal voči úkonom úkonom vedľajšieho účastníka žiadne námietky, nenamietal ani jeho vstup do tohto konania a teda vznesenie námietky premlčania vedľajším účastníkom je potrebné v danom prípade vyhodnotiť jedine tak, že išlo o procesný postup v súlade so záujmami odporcu v záujme naplnenia ochrany jej práv, ako vyplýva z § 93 ods. 2 O.s.p. (viď k tomu obdobne uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/114/2012 zo dňa 23.8.2012).

Keďže súd zamietol návrh z dôvodu premlčania, z dôvodu hospodárnosti sa už nezaoberal neprijateľnými podmienkami uzavretej zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca ako úspešný účastník, by mal nárok na náhradu trov konania zo strany navrhovateľa, ktorý bol v konaní neúspešný, ale odporca náhradu trov konania nepožadoval a podľa obsahu spisu mu v tomto konaní ani žiadne preukázateľné trov konania nevznikli, preto mu ich súd nepriznal. Nárok na náhradu trov konania vo výške 252,94 eur si podaním zo dňa 8.4.2014 uplatnil vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupoval na strane plne úspešného odporcu. Keďže vedľajší účastník vystupoval v konaní na strane úspešného účastníka konania (pričom má v konaní podľa § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. rovnaké práva ako účastník, teda aj právo na náhradu trov konania), priznal mu súd postupom podľa § 142 ods. 1 O.s.p. voči navrhovateľovi právo na náhradu trov, ktoré mu v tomto konaní i v odvolacom konaní vznikli. Trovy konania vedľajšieho účastníka vo výške 252,94 eur predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia v tomto konaní i v odvolacom konaní, v ktorom bol plne úspešný a pozostávajú z I. odmeny 3 x 51,45 eur a 1 x 25,73 eur, t.j. za štyri úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za úkony prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnnej do 30.6.2013, písomné podanie na súd - odpor zo dňa 18.4.2012 - § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnnej do 30.6.2013, písomné podanie na súd - podanie zo dňa 7.5.2012 - § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnnej do 30.6.2013, písomné podanie na súd - odvolanie zo dňa 31.5.2013 - § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnnej do 30.6.2013, z II. náhrady výdavkov 3 x 7,63 eur k úkonom vykonaným v roku 2012 a 1 x 7,81 eur k úkonu vykonanému v roku 2013, a to podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a z III. DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 20 % zo základu pre výpočet vo výške 210,78 eur, t.j. vo výške 42,16 eur. Súd zaviazal navrhovateľa na náhradu týchto trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, a to na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.